

Guia ràpida per fer l'Objecció Fiscal

L'objecció fiscal és un acte de desobediència civil mitjançant el qual manifestem la nostra disposició a viure sense exèrcits. L'objecció fiscal és la conseqüència lògica del nostre No a la guerra!

Per fer objecció fiscal us recomanem les següents instruccions:

1.- Omplir els impresos de la declaració de renda. Es pot fer a ma o amb el programa PADRE:

1.1 A ma: Una vegada feta la declaració de renda fins la quota líquida es posen les retencions de l'IRPF i dels bancs i a continuació la quantitat de objecció fiscal, -fixa (normalment 84,00 euros)- o percentual (5,8%)- i es col·loca a qualsevol de les caselles que queden lliures – de la 729 a la 749 -. A continuació acabem la declaració calculant la quota resultant.

1.2 Amb el programa PADRE: Un cop omplerta la declaració, cal anar fins a la pàgina 12 i utilitzar la casella del Pla Prever (747). Cal clicar sobre aquesta casella i s'obrirà una altra finestra. En la primera casella cal posar-hi el valor de l'objecció (per exemple, 84 €) Automàticament el programa PADRE haurà comptabilitzat aquesta deducció i en el resultat de la teva declaració ja hi haurà aplicada l'objecció fiscal.

2.- Un cop acabada la declaració es va a la casella on hem anotat el valor de la nostra objecció, i es ratlla el text explicatiu de la casella i damunt s'hi anota: Per objecció fiscal a les despeses militars.

3.- Acabada la declaració cal ingressar la quantitat de l'objecció fiscal (en el cas de l'exemple, els 84 €) al compte corrent d'alguna entitat de caràcter social, solidària, pacifista, benèfica, de promoció dels drets humans (projecte alternatiu), etc. S'ha d'especificar en el concepte de l'ingrés: Ingrés provinent de l'objecció fiscal 2005 i cal guardar el comprovant que l'entitat bancària ens facilita.

4.- A continuació ja només queda omplir la carta d'objector/a fiscal adreçada al ministre d'Hisenda que s'adjuntarà a la declaració junt amb el comprovant de l'ingrés a l'entitat.

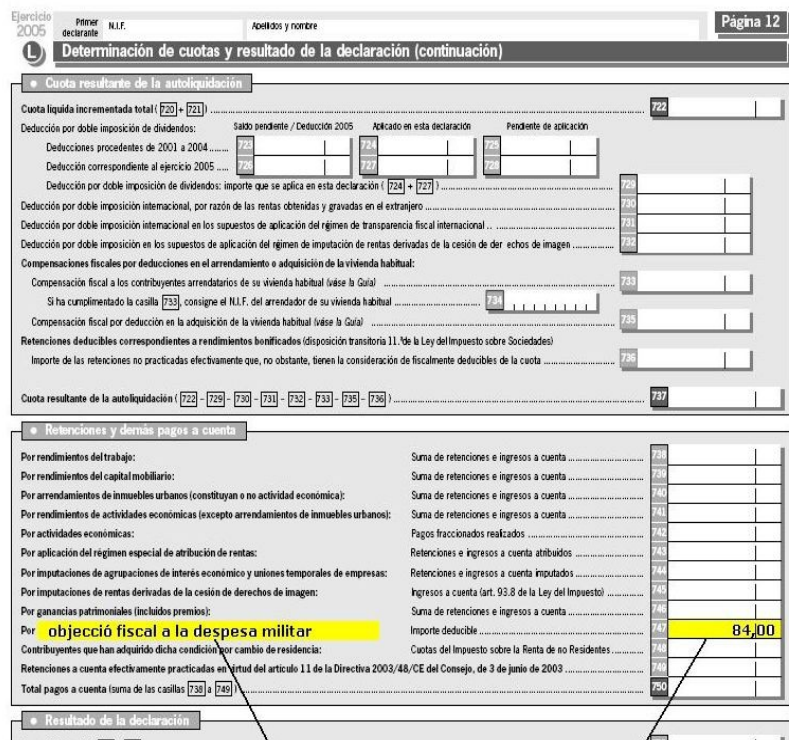
5.-El següent pas és anar a entregar la declaració a qualsevol delegació d'Hisenda o bé a qualsevol oficina bancària.

6.- Finalment, us preguem d'omplir el cens d'objector/a fiscal que es troba a la mateixa pàgina web de l'objecció i enviar-la al centre coordinador

<http://www.objecciofiscal.org>
<http://usuarios.tinet.org/tgnapau>

B) PROJECTES QUE PROPOSA LA CAMPANYA D'OBJECCIÓ FISCAL

Aquest any el projecte proposat es a casa nostra. Pensem que hem de donar el nostre suport a tothom que lluita contra les estructures militars a l'estat espanyol. Per això hem triat el projecte de la **Coordinadora contra la base de l'exèrcit europeu a Bètera**. La seva tasca es denunciar l'instal·lació de una base militar utilitzada per militars dels diferents països de l'OTAN amb la finalitat d'una actuació ràpida on els interessos de la organització demanin.

tapar amb tippex i escriure a sobre: Objecció fiscal

84,00 euros (quantitat simbòlica, 1 € per cadascun dels països empobrits pel deute extern) o 5,8% de la quota resultant de l'autoliquidació (percentatge PGE que va a Defensa).

Algunes dades d'interès:

Despesa militar (en pessetes):
3 bilions 528.746 milions

Despesa militar diària en euros:
58,10 milions €

Despesa militar diària (en ptes.):
9.667,79 milions

Pressupost de la despesa de l'Estat
FINANCERA I NO FINANCERA
2006:
174.976 milions d'euros

Previsió PIB 2006:
956.300 milions d'euros

Interessos del deute 2006:
16.664,4 milions d'euros

GASTO MILITAR del Estado español para 2006

SECCIÓN	G.M. 2006 (mill. de €)	% PIB	Peso PGE
1.- M° DE DEFENSA	7.416,60	0,77	4,23
2.- ORGANISMOS AUTÓNOMOS DEL M° DE DEFENSA	1.232,20	0,12	0,70
3.- CLASES PASIVAS (PENSIONES)	2.993,20	0,31	1,71
4.- M° DE ASUNTOS EXTERIORES	60,96	-----	-----
Misiones militares de las NN.UU. Y aportaciones OSCE, OTAN, PESC y UEO			
5.- M° DEL INTERIOR	5.478,40	0,57	3,13
6.- OO. AA. M° DEL INTERIOR	29,00	-----	-----
7.- CENTRO NACIONAL DE «INTELIGENCIA»	208,60	0,02	0,12
8.- M° DE INDUSTRIA, TURISMO Y COMERCIO (I+D+I). Programas Investigación y desarrollo tecnológico-industrial	1.358,00	0,14	0,77
I+D programas Leopardo, EF-2000, A-400 M, SUBMARINO S-80, etc.			
9.- DIVERSOS MINISTERIOS (ISFAS -Instituto Social de las FF.AA.)	587,80	0,06	0,33
10.- IMPUTACIÓN DE LOS INTERESES DE LA DEUDA POR GASTO MILITAR	1.843,43	0,19	1,05
TOTAL GASTO MILITAR	21.208,19	2,21	12,04

Manifest

Tarragona acull regularment en el seu port vaixells militars de l'OTAN sense cap control sobre el seu tipus d'armament i amb la possibilitat que alguns siguin de propulsió nuclear.

L'Alcalde de la ciutat, Joan Miquel Nadal, i el President de l'Autoritat Portuària, Lluís Badia, han realitzat força gestions amb autoritats militars a Washington per tal que Tarragona esdevingui seu logística dels vaixells de la VI Flota dels EE.UU.

Els arguments per explicar aquestes gestions s'han basat en suposats beneficis econòmics per a la ciutat, han donat pas a d'altres que ens presenten els vaixells de guerra com a garants de dubtoses operacions "humanitàries", i, més endavant, als que fan referència a "obligacions derivades de convenis bilaterals entre Estats"; tot barrejant-ho amb l'espectacle de veure màquines flotants sofisticades o comèdies propagandístiques sobre voluntariosos marins que fan tasques socials. Finalment, la experiència dramàtica de pobles oprimits com l'iraquí i l'afganès -convertits en víctimes de "danyos col·laterals"- mostra la crua realitat i fa caure la disfressa: els vaixells i els seus tripulants no són més que eines de matar.

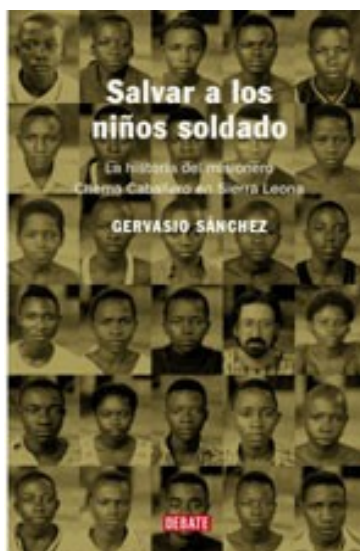
Les escales que, fins el moment, feien les embarcacions estaven considerades de rutina, utilitzant els serveis portuaris per aprovisionament i per fer les reparacions que consideraven adients, a banda d'operacions més opaques que, clar està, no transcendeixen. En aquest sentit, i com a exemple, aquest estiu (després que passés) els diaris ens informaven de transports de tropes utilitzant port i aeroport del Camp de Tarragona.

La presència dels vaixells de la VI Flota dels EE.UU. i de l'OTAN no ens agrada pel que suposa de militarització de la ciutat; per la nostra disposició a viure sense la protecció dels armaments; perquè no creiem en la força per a vèncer sinó més aviat en el diàleg per a convèncer; i per la manca d'informació i el secretisme inherent a la lògica militar que, a més, comporten riscos importants per a la població. Pensem que la Pau i la seguretat dels nostres familiars, amics i veïns són massa importants per deixar-les en mans dels polítics professionals que sovint només es preocupen d'aconseguir quotes de poder per posar al servei dels seus interessos personals o de grup.

Si creus que tens alguna cosa a dir vine cada primer diumenge de mes a les 12 h a la Plaça de la Font a

Paraules per la Pau

Materials per la Pau

Salvar a los niños soldado
Gervasio Sánchez
Editorial Debate - 2004
Colección Historias 18,00 €

Sierra Leona, el país més pobre de la terra, vive inmerso en una guerra civil que dura casi una dècada. Su trágica peculiaridad es el secuestro masivo de niños por los distintos grupos armados enfrentados. Chema Caballero, un joven misionero javeriano que ha vivido en el Bronx de Nueva York, regresa a Sierra Leona en abril de 1999 con una clara misión: dirigir un programa de acogida, rehabilitación y reinserción de niños y niñas soldados y guerrilleros. Los soldados infantiles han matado, violado y amputado manos y brazos. Han sido utilizados como escudos humanos antes de ser entrenados como auténticos soldados. Muchos han realizado labores de espionaje para informar sobre los movimientos de las tropas progubernamentales y localizar arsenales o reservas de alimentos. Casi todas las niñas secuestradas han sido utilizadas como esclavas sexuales por los oficiales y comandantes guerrilleros.

Unos tres mil niños soldados se benefician de este ambicioso programa de rehabilitación cuyo principal centro está situado en un antiguo y lujoso hotel de una playa cercana a la capital. La clave del éxito radica en la personalidad de Chema Caballero y en un sencillo método de

trabajo: «Si les duele la cabeza pueden pedir una aspirina. Si necesitan hablar y contar, tienen la seguridad de que se les escuchará».

Este impresionante documento presenta las historias de algunos de esos niños contadas por ellos mismos y arroja luz sobre uno de los conflictos más crueles de África, mostrando con claridad y rigor periodístico cómo la generosidad y la dedicación de un hombre entregado a los demás puede, pese a las dificultades, alzar la voz contra la guerra abriendo la puerta de la esperanza para miles de víctimas.

Qui és Gervasio Sánchez?

Fotoperiodista que ha explicat amb la càmera, la veu i la ploma bona part dels conflictes més importants des de 1984. Autor de diversos llibres fotogràfics: El Cerco de Sarajevo (1995), Vidas Minadas (Blume, 1997 y 2002), Kosovo (Blume, 1999), Niños de la guerra (Blume, 2000), La Caravana de la Muerte. Las víctimas de Pinochet (Blume, 2002).

El passat 28 d'abril participà en un col·loqui a l'Antiga Audiència, amb Joan Fontcuberta. L'admiració per una persona que ha aconseguit conjuntar la seva opció per situar-se al costat de les víctimes amb una gran professionalitat és una de les idees que em quedaren ben presents.

Acabem la ressenya amb unes paraules seves:

“La fotografia que retrata el drama humà, essència del nostre fracàs, ha d'evitar l'esquematzació, la frivolitat i l'espectacle. Ha de ser “inoportuna i encertada en la seva impertinència”, qualitats necessàries per exercir el periodisme, segons Ryszard Kapuscinsky, i ha de fugir de la promoció del que és políticament correcte.

Viure entre les víctimes et dona una altra perspectiva, perquè acabes coneixent els seus espais màgics, els seus secrets més ben guardats, els seus somnis inconclusos. Els camps de batalla són plens de combatents i, sobretot, de civils que són incapaços d'explicar les causes de les guerres que encadenen el seu present i el seu futur” des de fa anys i dècades”.